

2809 2. Beh. af Lovf. ang. Stempelafg. f. Laan t. Naab. og Frederiksberg Kommuner. 2810

Men forsaavidt deri skulde ligge, at man ikke ogsaa kunde have Betænkelse ved at gaa ind paa et Forslag af den Natur uden Kritik og uden Forandringer i Summerne, selv om man maatte erkjende, at det hørte ind under Begrebet "rent kommunale Diemed", maa jeg for mit Vedkommende gøre Indvendning derimod. I den af Fler-tallet i Udvalget afgivne Betænkning angaaende denne Sag hedder det, at vi kunde have mindre Betænkelse ved at anbefale Loven, hvis den havde dette Omfang; men dermed er det ikke sagt, at vi desuagtet ikke kunde have Betænkelse. Naar Spørgsmaalet nu er om dette Lovforslag, skal jeg udtale, hvad jeg allerede antydede ved Sagens 1ste Behandling, at det havde været ønsket, at Sagen var bleven belyst noget udførligere. Den ærede Minister meddelte os de Oplysninger, han havde, og hvorledes hans Stilling til dette Lovforslag var. Der er jo ikke nogen særlig Anledning for Medlemmerne til selv at søge Oplysninger om en Sag, naar den ikke bilægges med saadanne fra den ærede Minister, og naar den ærede Minister har meddelt os dem, han har, er der jo forsaavidt intet Mere derved at gøre, da man ikke har nedsat Udvalg til at fremskaffe nærmere Oplysninger. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg ikke er ganske uden Betænkelse ved at stemme for dette Forslag, og jeg skal sige af hvilken Grund. Jeg tror ikke, at Frederiksberg Kommune under de nuværende Forhold er saa heldigt stillet, at der om ogsaa blot ved Taushed under Behandlingen af denne Sag fra Rigsdagens Side bør gives den nogen særlig Opmuntring til vidtgaaende finansielle Foretagender. Der er først en Betragtning, jeg i den Henseende skal fremsætte. Frederiksberg Kommune er den største Kommune udenfor Kjøbenhavn her i Landet. Den har noget over 22,000, maasse 25,000 Indbyggere, og den har til sin Bestyrelse et Kommuneraad paa 9 Medlemmer. Det er ganske vist en Sag, der ikke kan siges at vedkomme os (Stemmer: Hør, hør). Ja, de ærede Medlemmer sige Hør, men den vedkommer os dog Noget, og jeg skal nærmere forklare, hvorfor. Der er for nogle Aar siden indgivet et Andragende til Indenrigsministeren fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse om at faae Antallet af disse 9 Medlemmer forhøjet til 19, et Antal af Bestyrelsesmedlemmer, som mange andre Kommuner, der ere meget mindre, have. Men hvad svarede den meget ærede Indenrigsminister, som paa Grund af den færegne kommunale Lovgivning for de 6 Fjætter,

som man i sin Tid har kaldt dem, ganske vist i den Anledning maatte sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse? Den vedkommende Minister — jeg tror iøvrigt ikke, at det var den nuværende, og hvis det var ham, maa det have været i Begyndelsen af hans Embedstid — svarede, at han ikke fandt Anledning til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse paa Grund af dette Spørgsmaal. Der er altsaa fra Regjeringens Side negtet Frederiksberg Kommune at faae en Representation, som havde Arbejdskræfter til at bestyre Kommunens Anliggender. Saaledes som Forholdet er med 9 valgte Medlemmer, af hvilke adskillige, som det meget ofte kan hændes, kunne være borte, kan det ske, at meget vigtige Sager i Frederiksberg Kommune, der indgribe dybt i de finansielle kommunale Forhold, afgjøres med et meget ringe Stemmetail, at altsaa Udvaldet af dem kan komme til at bero paa den Tilfældighed, at Denne eller Sin ved Sagens Behandling har havt Forfald. Jeg tror ikke, at dette Moment bør være ganske udenfor Betragtningen ved en Overveelse af denne Sag her. Jeg skal saaledes minde om, at man i Frederiksberg Kommune ved en Leilighed, hvor det besluttedes at søge indført for samtlige Børn Seldagsundervisning med en Maximumsgrændse for klasserne af 30 Elever, tog denne Beslutning, som er af en saa gennemgribende finansiell Betydning for Kommunen, med 3 Stemmer mod 2. Tre Mænd i Frederiksberg Sogn have altsaa været istand til at beslutte en Foranstaltning, som derefter gik ind til Approbation, der vil have meget betydelige Følger i finansiell Henseende. Man kan rose en saadan Foranstaltning og prise den Omhu for Undervisningen, som den røber, uagtet jeg maa tilstaa, at jeg betænker mig paa at prise den, naar man sætter Maximumsgrændsen for en Klasse saa lavt som til 30 — det økonomiske Henyn burde dog maasse have gjort sig mere gjældende. Men man maa ialtsald finde det uheldigt, at et Antal af 3 Mænd i en By paa over 22,000 Indbyggere kunne tage en saadan Beslutning, fordi Regjeringen har negtet at træffe Foranstaltninger til en fyldigere Representation. Naar nu en Del af det Laan, hvortil der søges Stempelbegunstigelse, er bestemt til at anvendes til disse Skoler, kan man ikke sige Andet, end at det ligger meget naturligt for, naar man har Kjendskab til dette Tilfælde, at pege paa, at det altsaa er en Begunstigelse, som er fremkaldt ved en Beslutning, tagen af 3 Mænd i en Kommune paa 22,000 Indbyggere. Noget